

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1520/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvijestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom MAKSIM IV d.o.o., OIB 76386705170, Zagreb, Maksimirska cesta 152 A, kojeg zastupa punomoćnik Pavao Mrkonjić, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbi vjerovnika BKS Bank AG, OIB 95202348925, St. Veiter Ring 43, A-9020 Klagenfurt, Austrija, kao osnivač podružnice BKS Bank AG, Glavna podružnica Hrvatska, Rijeka, Mljekarski trg 3, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Iveković, odvjetnik u Zagrebu, podnesenoj protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-847/2025-97 od 10. ožujka 2026., u sjednici vijeća održanoj 25. kolovoza 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika BKS Bank AG, OIB 95202348925, Klagenfurt, Austrija i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-847/2025-97 od 10. ožujka 2026.

Obrazloženje

1 Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj St-847/2025-97 od 10. ožujka 2026. potvrdio izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika MAKSIM IV d.o.o., OIB 76386705170 od 5. veljače 2026., koji je objavljen na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 6. veljače 2026. (točka I. izreke) te je odlučeno da će se potvrda izmijenjenog plana restrukturiranja dužnika upisati u sudski registar (točka II. izreke).

2. Protiv pobijanog rješenja žalbu je podnio vjerovnik BKS Bank AG s prijedlogom ovom sudu pobijano rješenje preinačiti, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U žalbi navodi da je donošenjem pobijanog rješenja stavljen u nepovoljniji položaj od onoga u kojem bi bio da plan restrukturiranja nije potvrđen jer je planom umanjeno njegovo potraživanje. Ističe da ispunjava pretpostavke za podnošenje žalbe iz odredbe čl. 61.b Stečajnog zakona budući da je prigovorio planu restrukturiranja na ročištu održanom 4. ožujka 2026. i glasovao protiv njegova prihvatanja. Nadalje navodi da je pobijano rješenje doneseno nakon proteka rokova iz odredbe čl. 63. Stečajnog zakona pa smatra da je sud trebao uskratiti potvrdu plana restrukturiranja. Ističe i da je nakon glasovanja

dužnik podneskom od 9. ožujka 2026. izmijenio plan restrukturiranja, a da vjerovnicima nije omogućeno očitovanje niti ponovno glasovanje. Nadalje smatra da plan restrukturiranja dovodi do neravnopravnog položaja vjerovnika jer se njemu otpisuje 90% tražbine, da takav otpis nije obrazložen financijskom dokumentacijom niti projekcijama poslovanja te da prvostupanjski sud nije proveo test najboljeg interesa vjerovnika. U tom smislu ističe da iz plana proizlazi kako vrijednost aktive dužnika premašuje ukupni iznos priznatih tražbina pa smatra da bi se vjerovnici u stečajnom postupku namirili u većem opsegu od onoga predviđenog planom restrukturiranja.

3. Žalba nije osnovana.

4. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono pravilno i na zakonu osnovano.

5. Suprotno žalbenim navodima, nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koje upire žalitelj. Naime, pobijana odluka nema nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, izreka je razumljiva i u suglasju je sama sa sobom i navedenim razlozima odluke, u odluci su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni.

6. Iz podataka u spisu kao i iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je dužnik 10. travnja 2025. podnio prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka na temelju odredaba čl. 16. i čl. 25. st. 1. SZ-a, da su radi vođenja jedinstvenog postupka spojeni predstečajni predmeti koji su se odnosili na istog dužnika, da je u skladu sa zaključkom suda od 16. travnja 2025. dopunio prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka, da je rješenjem od 13. svibnja 2025. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom, da je 5. rujna 2025. održano ročište za ispitivanje tražbina nakon kojeg je sud 15. rujna 2025. donio pravomoćno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, da je tijekom postupka dužnik dostavio plan restrukturiranja i njegove izmjene, da je nakon odgode ročišta dostavio izmijenjeni plan restrukturiranja od 5. veljače 2026., koji je bio predmet glasovanja na ročištu održanom 2. ožujka 2026. (i nastavku tog ročišta održanog 4. lipnja 2026.) te da je prvostupanjski sud nakon provedenog postupka donio pobijano rješenje.

7. Iz zapisnika s ročišta za raspravljanje i glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja održanog 2. ožujka 2026. (4. ožujka 2026.) proizlazi da su vjerovnici prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja potrebnom većinom propisanom odredbom čl. 59. st. 2. SZ-a.

8. Prvostupanjski sud utvrdio je da su vjerovnici prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja u skladu s odredbom čl. 59. st. 2. SZ-a, da se sukladno odredbi čl. 333. st. 1. SZ-a, na koji upućuje odredba čl. 61. st. 1. istoga Zakona, smatra da je dužnik dao pristanak na plan restrukturiranja budući da mu nije prigovorio, da nisu ispunjene pretpostavke za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 3. i 4. SZ-a pa je na temelju odredbe čl. 61.a st. 2., 3. i 4. SZ-a donio pobijano rješenje.

9. Dakle, iz stanja u spisu proizlazi da su vjerovnici na ročištu za glasovanje održanom 2. ožujka 2026. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja, da je žalitelj bio nazočan tom ročištu i glasovao protiv prihvaćanja izmijenjenog plana restrukturiranja, da je prvostupanjski sud objavio rezultate glasovanja te na iste nije bilo primjedbi, a navedene činjenice žalitelj ni žalbom ne dovodi u pitanje.

10. Slijedom svega navedenog, nisu osnovani žalbeni navodi da je prvostupanjski sud donio pobijano rješenje protivno odredbama Stečajnog zakona. Naime, iz podataka u spisu, kako je već naprijed navedeno, proizlazi da je predstečajni postupak proveden u skladu s odredbama Stečajnog zakona, da su vjerovnici prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja potrebnom većinom propisanom odredbom čl. 59. st. 2. SZ-a, da dužnik planu nije prigovorio pa se, sukladno odredbi čl. 333. st. 1. SZ-a u vezi s čl. 61. st. 1. istoga Zakona, smatra da je dao pristanak na plan restrukturiranja te da je prvostupanjski sud ispitao postoje li pretpostavke za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 3. i 4. SZ-a te pravilno utvrdio da one nisu ispunjene. Pritom sama činjenica da je žalitelj planu restrukturiranja prigovorio na ročištu održanom 4. ožujka 2026., i glasovao protiv njegovog prihvaćanja, zbog čega je i ovlašten podnijeti žalbu sukladno odredbi čl. 61.b st. 2. SZ-a, sama za sebe ne znači da su ispunjene pretpostavke za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 3. i 4. SZ-a, niti je žalitelj učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onog u kojem bi bio da plana nema.

11. Nisu osnovani ni žalbeni navodi kojima žalitelj ističe da je pobijano rješenje doneseno nakon proteka rokova propisanih odredbom čl. 63. SZ-a, da je nakon glasovanja nezakonito prihvaćen podnesak dužnika od 9. ožujka 2026., da je planom povrijeđeno načelo jednakog položaja vjerovnika te da nije proveden test najboljeg interesa vjerovnika. Iz podneska dužnika od 9. ožujka 2026. proizlazi da je njime zatražen isključivo ispravak očite pogreške u pisanju na stranici 80. izmijenjenog plana restrukturiranja, i to ispravak iznosa tražbine vjerovnika Erste & Steiermärkische Bank d.d. sa iznosa od 584.917,40 € na iznos od 298.486,93 €, zbog čega navedeni podnesak nije predstavljao izmjenu izmijenjenog plana restrukturiranja koja bi zahtijevala ponovno glasovanje vjerovnika. Prvostupanjski sud ispitao je sve žaliteljeve prigovore u okviru pretpostavki za potvrdu plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 3. i 4. SZ-a te pravilno utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke za uskratu potvrde izmijenjenog plana restrukturiranja. Žalitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju odlučna činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda niti je učinio vjerojatnim da je planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema, u smislu odredaba čl. 61. st. 4. i 5. te čl. 61.b st. 2. SZ-a.

12. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da ne postoje pretpostavke za uskratu potvrde izmijenjenog plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 3. i 4. SZ-a te je pravilnom primjenom odredbe čl. 61.a SZ-a donio pobijano rješenje.

13. Kako žalbeni navodi nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 25. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3088c-221f1**

Kontrolni broj: **00b60-23a8f-f12c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.